

Den gamle fuldmægtig

Af Dan Turell

Min Gamle Fuldmægtig var over 60 da jeg blev ansat i firmaet og var altid meget høflig og belevet over for alle de ansatte selv dem de andre sagde han *hadede* hvor de så end vidste det fra —

Min Gamle Fuldmægtig krabbede altid sidelæns ned mellem skrivebordene han hørtes aldrig hoste eller hæve stemmen bare hans reprimander var altid meget beherskede og når han havde afleveret en irettesættelse sagde han altid halvt undskyldende bagefter at det jo mere var

'for en anden gangs skyld' —

Min Gamle Fuldmægtig gik tilsyneladende altid i det samme jakkesæt ternet kamgarn model 1920 og med det samme diskret blåprikkede slips hvornår og hvordan han så end fik det vasket rensset presset og strøget —

Min Gamle Fuldmægtig spiste aldrig i arbejdstiden blev altid siddende ved sit bord i pauserne når vi andre gik op i kantine og sås aldrig ryge eller drikke og når man gav en omgang og bød ham med (for ordenens skyld, og for showets) så afslog han altid høfligt med et lille smil et meget meget lille tyndt smil og en bemærkning om

'at det ellers så fristende ud' uden at han nogen sinde i mands minde havde set det mindste 'fristet' ud —

Min Gamle Fuldmægtig mødte altid punktligt på sekundet han havde ingen sygedage og ingen haft i tredive år og han talte aldrig om sit privatliv og selv om man vidste han havde kone og børn hørte man aldrig et ord til dem eller om dem og man kunne ind imellem tilbringe timer i sammenlagte arbejds pauser med at forestille sig hvordan *hans* kone kunne være og sé ud —

Min Gamle Fuldmægtig var og blev Den Gamle Fuldmægtig et helt rent eksemplar han ville have været Den Gamle Fuldmægtig midt på Indlandsisen eller dybt nede i Sahara eller på tigerjagt i Indien: altid sig selv som han havde været siden 1920 ligesom disse excentriske gamle engelske globetrottere der skiftede til smoking i 'det mørkeste Afrika' før de indtog deres middag ved junglebålet —

Min Gamle Fuldmægtig må være gået af nu skønt jeg forsvandt før han og jeg er dødsens nysgerrig efter at vide hvad han *laver* 'i sit otium' og hvad han mon kan have lavet i sin fritid alle disse år —

Min Gamle Fuldmægtig har fået en pæn gage hver måned og den må være brugt til noget hvad enten han er gået hemmeligt til luddere eller har samlet stilfærdigt på førstedags-kuverter eller haft en svaghed for finsk fajance så *må* Min Gamle Fuldmægtig have haft én eller anden fornøjelig perversion

én eller anden kær og skjult hobby én eller anden boblende tvangstanke der i alle disse år har holdt ham gående med et aldrig synligt eller hørbart grin —

POLITIKEN, 21. juli 1976